

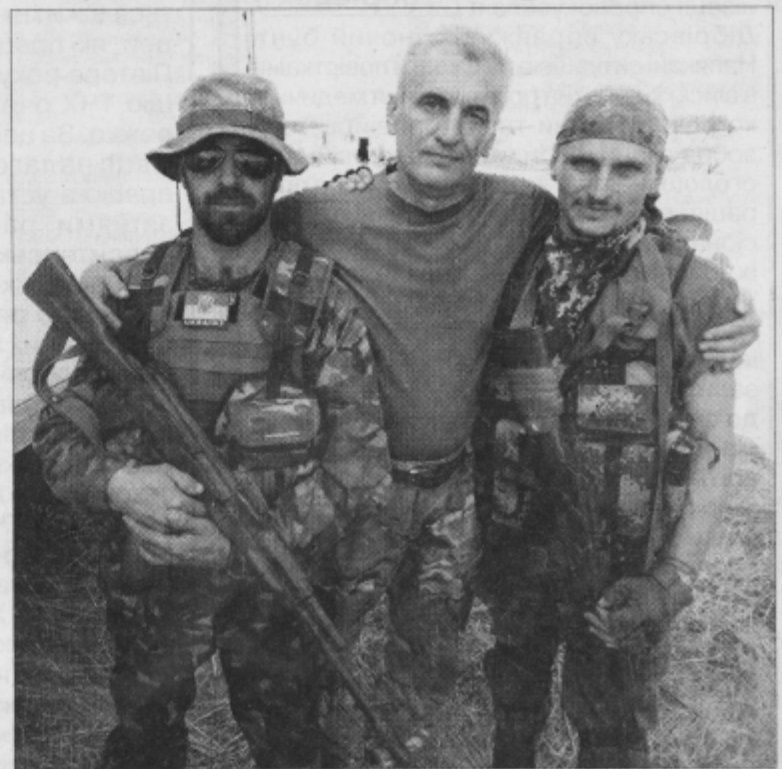
Ситуація в зоні АТО: ЯКА ВОНА Є НАСПРАВДІ

Днями з місць базування українських військових підрозділів, які беруть участь в антитерористичній операції, після чергової доставки туди 5 тонн гуманітарної допомоги, повернувся координатор акції допомоги українській армії в Зарічненському районі Юрій Кирикович, який поділився з читачами районки побаченим там і почутим при безпосередньому спілкуванні з учасниками АТО.

- Цього разу я доправив зібрану нашими земляками продукцію до трьох військових підрозділів, - розповідає Юрій Андрійович про свою поїздку протяжністю в понад 3 тисячі кілометрів. - Зокрема, побував у добровільному українському корпусі під командуванням лідера "Правого сектора" Дмитра Яроша, в 30-ій Житомирській механізованій бригаді та в батальйоні "Горинь". У кожному з цих підрозділів ситуація із забезпеченням неоднозначна і різна. Єдине, що їх всіх об'єднує, то це високий бойовий дух бійців, які, незважаючи на всі наявні труднощі, достойно виконують свій військовий обов'язок. Але, про все по-по-

військовим спорядженням корпус забезпечений слабо - держава йому нічого з озброєння не виділяє. Тому в ньому іноді на трьох бійців припадає один автомат, а броньованої військової техніки взагалі нема. Це неабияка проблема. Тож, зброю вони змушені добувати самі собі або в бою з сепаратистами, або ж отримують її від небайдужих людей та спонсорів. Зокрема, мені розповідали про кількох хлопців із Закарпаття, які мали свій бізнес у Чехії, мали там власні квартири і все це продали. А на виручені кошти закупили зброю і нині забезпечують нею бійців ДУК. І таких прикладів є чимало. Загалом, хлопці в корпусі досить добре навчені - у їхніх руках навіть шматок арматури чи загостерена палиця - теж зброя. Серед них є люди різного віку і соціального статусу: є такі, котрі мають по три вищі освіти, є священник, капелан, художник, який розписує іконостаси в храмах та інші. До речі, найстарший серед особового складу підрозділу має 68 років... Майже щодня там не обходиться без втрат - ось і в минулий четвер, коли я приїхав у корпус, там саме прощалися із загиблим. А наступного дня в боях із сепаратистами загинуло аж 15 вояків ДУК, з них - один із Рівного...

бригади. Військовики розповіли, що ситуація з продовольством у них дуже складна - не вистачає всього. Відповідно, ту продукцію, яку їм доставив, хлопці відразу ж повезли на передову. Значно краща ситуація у них з постачанням озброєння та боєприпасів. А ще дуже погане відношення до солдатів з боку їхніх командирів, які у всіх невдачах звинувачують підлеглих, погрожують їм трибуналом і навіть за пошкоджену в результаті обстрілу бойовиками техніку грозять вирахувати із мізерної солдатської зарплатні. Також, часто високе керівництво заявляє про те, що солдатів строкової служби у зоні АТО нема. Це - неправда. Я особисто розмовляв з одним 19-річним строковиком, якому на вигляді 16-ти не даси. Хлопець розповів, як нещодавно їхня група солдат-строковиків взяла сильно укріплену ворожу позицію, захопивши в полон 17 бойовиків і їхню сучасну зброю - автомати АК-100. То їхній комбат позабирав ці новітні автомати і роздав їх своїм друзям - офіцерам-тиловикам, які потім ходили і хизувались ними. Мовляв, дивіться, як треба воювати... У той же час, солдати продовжують вести бойові дії зі старими автоматами ще 1949 та 1957 років випуску. Широко

години повернувся на базу із зони АТО. Решта наших хлопців були на передовій, на самому кордоні з Росією, у Донецькій області. Зрозуміло, мене туди не пустили, тож, розвантажувався я на базі батальйону "Горинь", у м.Куйбишев, Запорізької області. Сама обстановка серед його бійців нормальна: хлопці виглядають бадьоро, усі підтягнуті, морально згуртовані. Справжні професіонали, а не ті трохи розгублені хлопці,

йону "Горинь" санітарний автомобіль УАЗ замість знищеного сепаратистами. А насправді, мені розповідали, той УАЗ вже два тижні не може доїхати на місце: то те ламається, то те. Дали взамін іншу машину, теж стару, то і та доїхала лише до Полтави... А ось нещодавно в наш Зарічненський координаційний центр допомоги українській армії поступила команда з області здати 4 тис. гривень з тих коштів, що

рядку. Першим мій маршрут проліг до Дніпропетровської області, де базувався добровільний український корпус (ДУК). Поскілки забезпечення корпусу продуктами харчування було поставлено на належному рівні, то я відвантажив його воякам всього 300 кг продукції. Це, в основному, питна вода і солодощі. А ось

Після Дніпропетровщини, далі мій маршрут проліг у Запорізьку область, у м. Мелітополь, де нині дислокується 30-та Житомирська механізована бригада, у складі якої служить і наш земляк із Зарічненського району Петро Кидун. На жаль, його самого мені не випало застати – він був на виконанні завдання. Тому поспілкувався з багатьма іншими бійцями

застосовуються командуванням і ще одна негативна тенденція. Як відомо, статус учасника АТО надається тим, хто пробув у зоні ведення бойових дій понад 45 днів. Відтак, командири застосовують таку практику: пробув боєць в районі АТО 40-42 дні і його затим вивозять із зони ведення бойових дій у хозчастину. Тобто, робиться це спеціально, щоб не дати хлопцям статусу учасників АТО і відповідно - учасників бойових дій. Вистачає й інших негативних проявів з боку військового керівництва, між яким немає між собою взаємодії і злагоженості. Все це породжує велике обурення та незадоволення серед бійців.

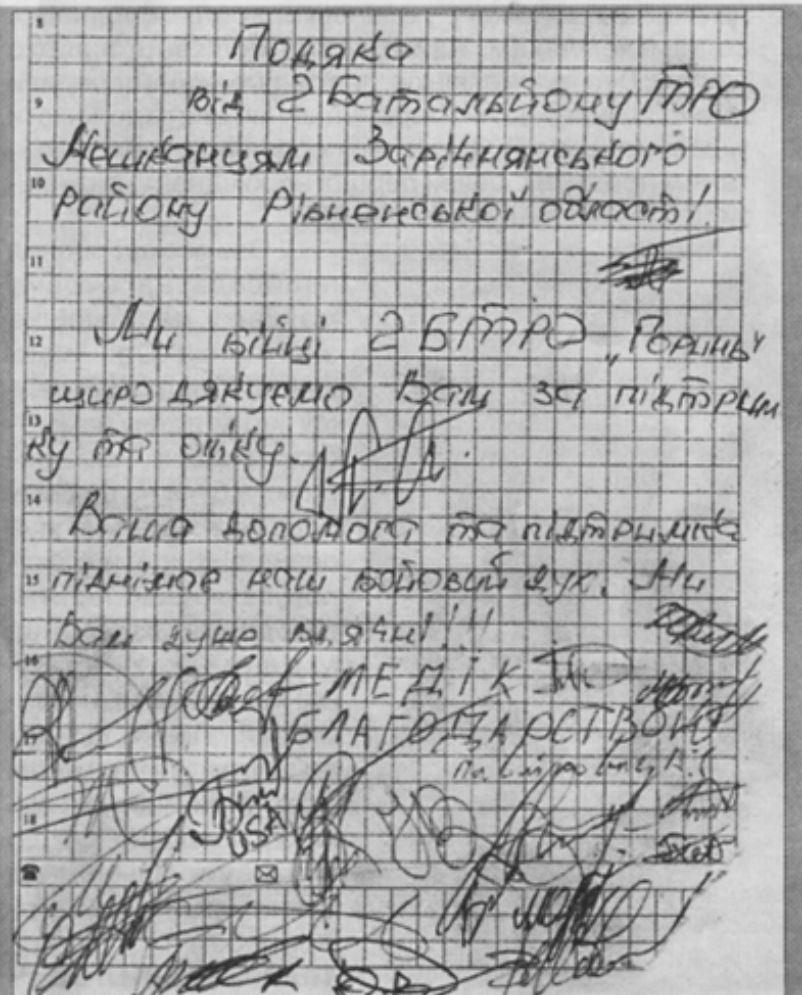
Трохи краща ситуація, зокрема, з постачанням продовольства у батальйоні "Горинь". Водночас, у них найскладніше із засобами захисту та обмундируванням – після обстрілу з "Градів", одяг та взуття на багатьох обгоріли прямо на хлопцях, дехто з них в одних шортах залишився. Із наших воїнів-земляків, які служать в цьому батальйоні, бачив лише Олександра Матюха, з с. Бутове, який на дві

яких я бачив при відпраці їх з Любомирки в зону АТО... Загалом у всіх трьох підрозділах, що я побував, бійці налаштовані однаково рішуче і всі заявляють: спершу звільнимо Схід, потім підем на Київ наводити порядок, затим буде Крим. Владою і вищим військовим керівництвом всі незадоволені, тому що кругом одна зрада і брехня. Недоволені хлопці і діями підрозділів Національної гвардії, яких вони називають "нациками", бо ті, по великому рахунку, безпосередньої участі у бойових діях не ведуть, а лише займаються мародерством – ходять вже після зачистки від бойовиків населених пунктах і грабують все, що можна винести, налаштовуючи цим самим проти української армії і так не дуже дружелюбне місцеве населення. Отакі негативні прояви сьогодні мають місце серед військових в районі проведення АТО. На жаль, те, як держава і, зокрема, наша обласна влада відноситься до проблем військових, не вписується ні в які рамки. Ось в області недавно прозвітували, що відправили баталь-

ми збираємо для потреб війська, на придбання кондиціонерів для містечка, яке влада готує під реабілітацію. Водночас, за ці 4 тисячі можна купити дві келаврові каски. То я рахую, що важливіше захистити від осколків хоч двох наших хлопців, які воюють на Сході, ніж витратити кошти на якісь кондиціонери. Тому й відмовив. Хай познімають краще хоч половину з тих кондиціонерів, які встановлені в облдержадміністрації та обласній раді...

На Сході йде війна, хлопці воюють і вони раді будь-якій підтримці та наданій допомозі. Найбільше просять засоби захисту, оптику, дальноміри та ін. Тож, що зможемо – дістанемо й передамо для них. Хотілося, щоб і наші місцеві депутати та місцеві лідери політичних партій, яких у нас в районі зареєстровано не один десяток, долучилися до цієї доброї і потрібної справи. Бо, зазвичай, активізують вони свої дії лише напередодні виборів.

Записав Сергій
ТИШКОВЕЦЬ

Звернення

Зарічненський координаційний центр допомоги українській армії звертається до жителів району, хто можливо має вдома біноклі чи інші прилади оптики, в тому числі радянського виробництва, прилади нічного бачення тощо, з проханням передати їх бійцям, які знаходяться в зоні АТО. При можливості, ці прилади будуть викуплені у власників за готівку.

Звертатись за тел. 097 6377421.